
Polnice troubí, ale nikoho to neznepokojuje

By David Wilkerson

September 9, 2002 Ze všech starozákonních proroků promlouvá Amos k našim časům nejjasněji. Proroctví, které přináší, se zaměřuje na naši generaci, jako by bylo vytrženo z dnešního pohledu zpráv. Skutečně, Amosovo poselství je dvojitě proroctví. Nebylo míněno jen pro Boží lid v jeho době, ale také pro církve právě teď, v našich časech.

Amos popisuje Boha jako vloučícího lva, který je připraven zasáhnout Izrael soudem: „Lev ůve, kdož by se nebál? Panovník Hospodin velí, kdož by neprorokoval?“ (Amos 3:8). Prorok prohlašuje: „Bůh povstal jako vloučí lev, připraven dopadnout svou kořist. A když slyším zvuk tohoto lvího ůvaní, musím varovat.“

Hospodin používal Amose, aby vyburcoval Izrael. Co bylo jeho poselstvím? Bůh se chystal seslat na svůj lid soud, protože byl zaplaven zlem a zkažeností, korupcí.

Samozřejmě, že Hospodin nikdy nesoudí lidi, aniž by nejprve nezbudil prorocký hlas, který by je varoval. „Nečiní zajisté Panovník Hospodin ničeho, leč by zjevil tajemství své služebníkům svým prorokům“ (3:7). Teď když Amos viděl, že se stahuje mrak soudu, byl přinucen promluvit: „Zdaliž když se troubí trubou v městě, lid s strachem se nezbíhá? Zdaž když se má státi v městě co zlého, Hospodin toho známa nečiní?“ (3:6). Amosovo poselství je tu deprimující: „Bůh troubí na polnici varování pro svůj lid, ale nikdo se nestrachuje, nikoho to neznepokojuje.“

Právě teď chtějí jen nemnozí slyšet poselství, které má co do činění se soudem. Náš národ je již teď plný strachu. Každou minutu očekáváme další teroristický útok. A ekonomika vypadá bezútěšnější, než kdy byla. Lidé ůkají: „Nemohu zvládnout více.“

Ale Hospodin mluví, když on chce. A jeho Duch nám poskytne sílu, abychom slyšeli jeho Slovo, když je budou přinášet jeho pomazaní služebníci. Náš Pán vůrně zmocní svůj lid, aby snášel cokoliv, co může přijít.

Amos svým proroctvím oslovuje především Boží lid, zkompromitovanou církev. Když Amos prorokoval, zaměřil se na pohané národy obklopující Jeruzalém. Tito pohané jistě padnou pod Božím hněvem. Přepadávali Izraelské hranice, vedli proti nim válku a zabíjeli jejich děti.

Přesto teď Amos ůekl: „Slyšte slovo to, kteréž mluví Hospodin proti vám, synové Izraelští“ (Amos 3:1). ůev lv byl proti Izraeli samotnému. Boží lid má být potrestán za to, že znehodnotil uctívání Hospodina. „Toliko vás samy poznal jsem ze všeliké rodiny země, protože trestati vás budu ze všech nepravostí vašich“ (3:2).

Existuje božský zákon opakující se skrze celé Písmo. V podstatě ůká: „Čím větší míra milosti je vylita na lid, tím větší soud padne na tento lid, pokud opovrhne Boží milostí.“ Pokud lidé dostali příliš pravdy, mají větší míru zodpovědnosti. A jestliže tuto pravdu znehodnotí, bude jejich soud dvojnásobný.

Právě teď Bůh jistě soudí Ameriku pro její špatnost. Přemýšlím o všech způsobech, kterými náš národ odstranil Jeho jméno z veřejnosti. Když jsem vyrůstal, učili mě, že Amerika je křesťanský národ, založený zbožnými muži, kteří požadovali svobodu, aby uctívali Pána v pravdě. Ovšem Jižní Afrika a další národy si nárokují stejný původ.

Nepochybuji, že Bůh požehnal určité národy jako Ameriku, aby pomohla evangelizovat svět. V jejích raných počátcích byla tato země ve vysílání misionářů nejvíce na povrchu země. Amerika posílala pastory, učitele a evangelisty po celé zeměkouli. Mezitím svatí lidé vzadu doma zadržovali proud nepravostí. Zbožní vedoucí, oddaní kazatelé a horlivé sbory povstávali v uctívání Pánova jména.

Ale nepravost se už začínala hojně vyskytovat. Boží jméno bylo zesměšňováno. A náš národ začal šílet po rozkoši. Obrátili jsme se k modlám bohatství, prosperity, materiálních cílů. A rychle jsme ztratili svou horlivost a soucit se ztracenými. Již nejsme velkým národem vysílajícím misionáře. Místo toho vyvážíme evangelium prosperity a chamtivosti.

Ve své velké lásce a moudrosti usiloval Hospodin o očištění našeho národa krutým trestáním. Dopustil sucha, povodně, finanční kolapsy, tornáda, hurikány, drastické změny počasí. Hlasitě troubí na polnici. Ale nikdo se nestrachuje.

Mnozí služebníci prohlašují: „Bůh takový není. Není za žádnou z těchto tragédií. Všechno je to náboženská práce.“ Nedokážu říci, jak moc má tito kazatelé popuzují. Neznají své Bible. Uvažuj o následujícím slově od Amose:

- „A ačkoli já dal jsem vám čistotu zubů po všech městech vašich, totiž nedostatek chleba na všech místech vašich, a však jste se ke mně neobrátili, dí Hospodin“ (4:6). Bůh říká jasně svému lidu, že se chystá způsobit mezi nimi ekonomický kolaps.

- „Já také zadržel jsem vám déšť, když ještě tito měsíkové byli do žně, a dštil jsem na jedno město, a na druhé město jsem nedštil; jeden díl deštěm svlažen byl, a ten díl, na kterýž nepršelo, uschl“ (4:7). Hospodin nepochybně ovládá, řídí všechno počasí, dobré nebo špatné.

- „A toulali se dříve i tito města k jednomu městu, aby se napili vody, aniž se napiti mohli“ (4:8). Bůh ovládá sucha. A právě teď celé národy mají pítelnicový systém vody způsobený vážným nedostatkem.

- „Bil jsem vás suchem a rzí; hojnost, kterouž pěstovaly zahrady vaše a vinice vaše, i fíkové vaše, i olivové vaše, pojedly housenky“ (4:9). V nedávných měsících vtrhla do New Yorku hejna japonských brouků. Tito škůdci ničí stromy v Central Parku a pustoší ohromné akry lesů v severní části státu.

- „Bil jsem vás“ (4:9). Kdo je zodpovědný za všechny tyto věci? Bůh chce, aby to bylo v našich myslích absolutně jasné: On je za tím vším. „Poslal jsem na vás mor tak jako na Egypt, zbil jsem mečem mládence vaše, v zajetí jsem vydal koně vaše, a učinil jsem, že vstupoval smrad vojsk vašich i v chléb vaše, a však jste se neobrátili ke mně, dí Hospodin“ (4:10).

Nemůžeš mi říkat, že Pán není za všemi těmi soudy, které zažíváme. Mnozí služebníci ukazují Boha jako laskavého, bezmezně milujícího, příliš shovívavého dědečka. Samozřejmě, že Bůh je soucitný a milostivý. Ale čemu tito pastýři nerozumí, je, že Boží soudy jsou jeho milosrdenství a milost. Bůh říká: „Navraťte se ke mně. Musel jsem poslat tyto tresty, abych očistil váš národ a získal vaši pozornost. Tak hluboce jste zblázneli, oslepili jste sami sebe. Teď je soud jedinou věcí, které

porozumíte. To všechno je o mé lásce k vám.“

Amos prorokoval dvojí soud, nad národem a současně nad církví. Amos mluví o Božím soudu jako „znepokojení veliká u prostředního a nátisk trpící v něm“ (Amos 3:9). Slovo znepokojení znamená stav zmatení. Jinými slovy národ se obrátí v chaos a zmatek velkými útoky násilí a teroru.

„A že neumějí dlati upřímě, dí Hospodin. Poklady skládají z nátisku a loupeže na palácích svých“ (3:10). Co má Amos na mysli, když se tu zmiňuje o palácích? Mluví o tom, co nazýváme velké podnikání (obchodování) nebo velké společnosti (korporace).

Přemýšlej o událostech, které se v našem národě v tuto chvíli odhalují. Množství těch nejrespektovanějších firem v historii je odhaleno pro „loupeže na palácích svých“. Ředitelé svépůeneckých společností podvádějí akcionáře skrze nekalé účetnické praktiky. Propouštějí tisíce zaměstnanců. Mezitím si pro sebe vytvořili horentní peněžní zásoby. Stejně jako ožebračovali druhé, zajišťovali bohatství pro své vlastní vyváznutí.

Amos ohlašuje: „Budou rozchvátáni palácové tvoji“ (3:11). Tyto kdysi neotřesitelné korporace nyní krachují. Wall Street se otřásá. A přece ze všeho nejstrašnější je, že Amos předpovídá zamoření strachem v důsledku teroristických útoků od pobřeží k pobřeží: „Aj, nepřítel, a to na zemi tuto vřkol, a ten odejme od tebe sílu tvou“ (3:11). Mohla by být prorokova slova příhodnější? Varuje: „Nepřítel přijde, aby svrhnul korunu tvé nádhery. Tvé paláce moci a síly, kterými se chlubíš, budou srovnány se zemí.“

Po tom všem se objeví ekonomický lev, který zničí majetek a prosperitu těch, kteří zbohatli svými krádežemi. „Jako když vytrhne pastýř z úst lva dva hnáty aneb kus ucha, tak vytržení budou synové Izraelští, sedící v Samařské lhostejně na postelích, a na ložících rozkošných“ (3:12).

Když lev požírá svou kořist, nepřestane, dokud nezůstane nic než kosti. To je přesně to, co Amos říká, že tento nepřítel udělá s luxusem bohatých. Nezůstane nic než holé zbytky jejich nečestně získaného majetku. Amos jim říká: „Ty si myslíš, že jsi v bezpečí, protože sis zajistil miliony. Ale vřvovací lev to všechno pohltí. A až skončí, nezbude nic než zdechlina.“

Milovaní, ta samá varovná polnice dnes opět troubí v Americe. Ale velice málo lidí se strachuje.

Bůh říká, že když trestá národy svými soudy, navštíví také církev. Písmo říká, že soud začíná v Božím domě. Opravdu, než Hospodin zasáhne jakýkoliv národ, zjeví svůj hněv ve své církvi: „Slyšte a osvědčte v domě Jákobově ... že v ten den, když Izraele trestati budu pro přestoupení jeho, navštívím také oltáře v Bethel“ (Amos 3:13–14). Dům Jákobův tu představuje církev, Boží lid.

Přemýšlej o tom, co tu Amos prorokoval: Bůh bude nepochybně soudit každý národ, který se k němu otočil zády. Dopustí, aby zlí a hříšní nepřátelé plenili a terorizovali tyto národy. A každý člověk, který se odvrátí k bezbožným rozkoším a prostopášnosti, bude pokopen a sražen. Přesto uprostřed všech těchto věcí, byla Božím prvotním zájmem stále ještě jeho církev. Jeho pozornost zcela poutal jeho lid, ti kdo se sami nazývají jeho jménem.

Nezáleží na tom, zda naše vláda odstraňuje Boží jméno z našich mincí, našich soudních budov, našich škol a veřejných shromáždění. Žádná z těchto věcí nezarmucuje Pána tolik jako špatnost v jeho církvi. Bůh se vysmívá bezbožným bláznivým pokusům odstranit ho ze společnosti. Jejich den zúčtování již začal. Právě teď je trestá svým hněvem. Ale lidé, kteří zraňují Boha nejvíc, jsou jeho

vlastní rodina. Nejhluběji je zraněn špatností svých dětí.

Hospodin se teprve zaměřil na to, co se dalo u Izraelských oltářů. Jméno Bethel znamená „Boží dům, místo ryzího uctívání“. O těchto oltářích bylo kdysi řečeno: „Hospodin jest na místě tomto“ (Genesis 28:16). Skutečně, Jákob nazval Bethel hrozným místem (viz 28:17). Mínil tím místo úcty, protože Bůh tam manifestoval svou přítomnost.

Bethel bylo místo, kde Jákob v duchu viděl žebřík tyčící se až do nebe. Bylo to svaté místo uctívání, kde se Bůh setkal s těmi, kdo ho hledali v čistotě. Často skrz naskrz izraelskou historii se Hospodin na sebe odvolává jako na „Boha z Bethel“. A v jednu chvíli přikazuje Jákobovi, aby se vrátil do Bethel, aby tam obnovil oltář.

Krátce, Bůh řekl Izraeli: „Chystám se soudit váš hříšný národ. Svět se bude stát kvěli válce a násilí, které na vás přijde. Pošlu povodň, sucha, mory, zničující plísně. Vaše ekonomika bude otřesena, vaše bohatství bude zničeno. Ale v tu samou dobu, kdy budu činit tyto věci, navštívím také Bethel. Vyleji svůj soud na můj lid, protože znesvětili mé oltář. Potrestám je pro jejich zkažené uctívání.“

Toto se stalo předtím v Bethel. Když se Jeroboam stal králem, zakázal tam uctívání: „Král... udělal dvě telat zlatých a železná... Aj, teprve bohové tvoji... I postavil jedno v Bethel, a druhé postavil v Dan. Kterážto věc byla příčinou k hřešení, nebo chodíval lid k jednomu z těchto až do Dan. Vzdělal zajisté dům výsostí, a ustanovil kněží z lidu obecného, kteříž nebyli z synů Lévi“ (1. Královská 12:28–31).

Nejprve Jeroboam vztyčil na místě uctívání modly. Potom vzal kriminální živly společnosti, lidi, kteří neměli srdce pro Boha a nazval je kněžími. Izraelské uctívání bylo úplně zkažené, protože přicházelo z hříšných, zlých srdcí. Takže od vlády Jeroboama až do Amosových dnů Bůh opovrhoval Bethelem jako místem smšování. A nakonec toto falešné uctívání soudil. Strhl tyto oltáře.

Dnes zůstává v církvi duch z Bethel. Je to odpadlý duchovní stav. A jeho hlavním rysem je smíšené uctívání, které je zamýšleno k získání davů. Je to vnější tělesná show, plná horlivosti a přehnanosti. Ale je naprosto bez jakékoliv svatosti. A v těchto posledních dnech chytá mnohé do pastí. Čím víc lidé věří, že toto uctívání je Boží, tím slepější se stávají. A Bůh se chystá to všechno soudit. Varuje: „Jestli jsi zapojen do tohoto zkaženého uctívání, tak jenom násobíš své hříchy.“

Bůh opět naléhá: „A pálice obětí chvály z kvašených věcí, provolejte i oběti dobrovolné, a rozhlaste, poněvadž se vám tak líbí“ (Amos 4:5). Proč to řekl? Protože zákon zakazoval jakékoliv kvasnice v pokrmu, které bylo obětováno jako ohnivá oběť Hospodinu (viz Leviticus 2:11). Navíc kvašený chléb byl určen pouze pro kněží. Podobně každá oběť díkčiní musela být „koláče nekvašené, olejem zadávané a oplatky nekvašené, olejem pomazané“ (Leviticus 7:12).

Tyto nekvašené oběti byly všechny zamýšlené jako ilustrace. Znamenaly chvály, které byly ryzí. Všude v Písmu se na kvasnice nahlíží jako na symbol hříšného těla. Někdy se tím odvolávalo na malomocenství. Boží poselství je tu jasné: „Vaše oběti chvály jsou plné tělesnosti. Přijmu jen takové oběti, které jsou posvěcené, nabízené čistými rukama a ryzími srdci. V mé přítomnosti nemůže být žádný kvas, žádná tělesná shovívavost.“ „Kdo vstoupí na horu Hospodinovu? A kdo stane na místě svatém jeho? Ten, kdož jest rukou nevinných, a srdce čistého, kdož neobrací duše své k marnosti, a nepřisahá Istiv“ (Žalm 24:3–4).

Zvenčí byli uctívači v Bethel velice náboženští. Horlivě obětovali každé ráno. A byli věrní v dávání

desátků a darů. Znovu na něj Bůh naléhá: „Přinášejte každého jitra oběti své, třetího roku desátky své“ (Amos 4:4). Viděl tyto lidi, jak každý den začínají chválou a uctíváním. Byli veselí, když šli na svá chválící shromáždění. Opravdu, hnutí uctívání v Bethel se stalo tak populární, že se rozšířilo po všech městech v oblasti, od Bethel do Galgala a do Bersabé.

Ale Hospodin je všechny varoval: „A nehledejte Bethel, aniž choďte do Galgala, a do Bersabé se nesmýkejte; nebo Galgal jistotně se přestřihuje, a Bethel přijde na nic“ (5:5). Bůh se chystal všechno svrhnout. Zničí všechny jejich zkvašené oběti chval a uctívání. Proč? Protože lidé „proměňují v pelynek soud, a spravedlnosti na zemi zanechávají“ (5:7).

Díky Bohu za přijatelné, svaté, intenzivní chvály, které k němu stoupají Bůh má stále ještě svatý, oddělený zbytek, jehož obětování chval je ryzí. Tito zbožní svatí nejsou chyceni do honby za svetskými záležitostmi. Jejich uctívání má zvuk mocných, pítících se vod. A mají zlomené srdce před Hospodinem, mají před ním úctu. Z takové úcty a vážnosti přichází skvělý, slavný chválící jásot.

Přesto mnozí v církvi vždy hledají nějakou novou věc. Chtějí nové a vzrušující způsoby uctívání Boha. Tak vyhledávají oltáře z Bethel, kde znějí hlasitě a veselé chvály. Ale uctívání na těchto místech vedou lidé, kteří nepláčou nad hříchem v Božím domě. Jejich chvály jsou možná bohaté, překypující, barvitě a pestré. Ale není tam pravá Kristova přítomnost. A není tu ochrana před podvodem tla.

Bylo to asi vzrušující zúčastnit se takových chválících shromáždění v Bethel. Ale tito uctívači neměli žádný zájem o Boží věci. Nepomáhali chudým ani se nenatahovali k potřebným. Místo toho byly jejich chvály plné kvasu a tla. Amos varoval: „Hleďte Hospodina... aby nepronikl jako oheň domu Jozefova, a nesehltil“ (Amos 5:6). Dovolte mi rovněž, abych přednesl toto varování od Pána: Nekáže tvůj pastor slovo, které odhaluje hříchy? Neexistuje zbožná výtka, žádné volání k pokání, žádné varování, aby ses vzdal hříchu? Potom pravděpodobně uctíváš u oltáře v Bethel. A jsi ve velkém nebezpečí, že budeš oklamán.

Bůh prohlásil: „Navštívím také oltáře v Bethel, a oděti budou rohové oltáře, tak že spadnou na zem“ (3:14). Tohle je ničivé slovo. Ve Starém zákoně měl dřevěný oltář v chrámu čtyři vyřezávané rohy připevněné k jeho rohům. Tyto rohy byly pokryté mrdí a měly tvar beránčích rohů. Tyto rohy představovaly právo azylu. Když se jich provinilec chytil, postavil sám sebe pod ochranu Boží zachraňující, trvající milosti. Když jsem byl malý chlapec, slyšel jsem mnoho zbožných staříků říkat: „Jsem v bezpečí, Pane. Chopil jsem se rohů oltáře.“

Vidíme tento druh azylu ilustrovaný v životě Davidova syna Adoniáše. Tento rebelantský muž se pokusil uzurpovat izraelský trůn. Ale druhý Davidův syn Šalamoun vydal příkaz k usmrcení Adoniáše. Vyděšený Adoniáš utíkal do chrámu a pevně se chytil rohů oltáře. Jeho život byl ušetřen.

Teď říkal Bůh Amosovi, že odetne tyto dřevěné rohy ochrany. Bůh se chystal odseknout rohy od oltáře a shodit je na zem. To znamenalo, že lidé již nebudou pod jeho ochranou. Místo toho se otevrou velkému podvodu. Nebudou mít ochranu před falešnými doktrínami nebo falešným uctíváním.

Viděl jsem strašlivé důsledky uctívání u oltáře bez rohů Z celého světa přicházejí davy lidí do Afriky, aby slyšeli muže, který prohlašuje, že mu dal Bůh prorockého ducha již v matčině lůnu. Obzvláště Američané cestují po stovkách, aby od tohoto muže získali „osobní proroctví“. Ale poselství je zcela nebiblické a rouhavé. Tito nemoudří hledači jsou podvodem chyceni do pastí.

Vůštkyně ve státě na Balkánu prohlašuje, že lidi povede na výlet do pekla. Žena bývala čarodějnicí a

říká, že kdysi byla sama v pekle. Píkazuje lidem, aby si lehli na podlahu a uvolnili své mysli po celou dobu, kdy je povede na imaginární výlet skrze to, co sama zažila. Lidé se kolem ní shromažďují kvůli zážitku. Ale všechno je to nebiblické, naprosto zmatečné. Opravdu je za touto činností něco ábelského.

V Brazílii slibuje evangelista, že lidi uzdraví z rakoviny za 1 000 dolarů. Také za poplatků předvádí vyhánění ábla. Vypracoval si ohromné věrné publikum a bohatne ze svých tvrzení. Přesto je to naprosto nebiblické, dokonalý podvod.

Amerika sama se stala světovým nejhorším obchodníkem s falešným evangeliem. Jak? Křesťané se stali biblickými analfabety. Neobtěžují se již více číst Boží slovo. Nejsou ochotní se postit nebo trávit čas v modlitbě, utíkají sem a tam, vyhledávají vyučování, které se líbí tělu, od nějakého zkompromitovaného evangelisty.

Jak mohlo množství věřících naletět takovým podvodům? Jak mohli být tak snadno svedeni z cesty? Jak se mohly tyto masy lidí stát tak slepými k falešným skutkům těla? Amos nám říká proč: Jejich ochranné zdi padly kvůli hříchu. Bůh odstranil rohy z oltáře. A lidé ztratili veškeré rozpoznání. Taková věřící budou mezi prvními, kteří uvítají Antikrista.

Bůh říká, že až navštíví církev, zavrhne všeho, co je posvrtné „Nýbrž i po všech vinicích [církvích] bude kvílení, když projdu prostředkem tebe, dí Hospodin. Bůda těm, kteříž žádají dne Hospodinova. K čemuž jest vám ten den Hospodinův? Zdali není tmy a ne světla den Hospodinův? ... Nenávídím, zavrhl jsem svátky vaše, aniž sobě chutnám slavností vašich. Nebo budete-li mi obětovati zápaly a suché oběti vaše, neoblíbím jich... Odejmi ode mne hluk písní svých, ani hudby louten vašich nechci poslouchati. Ale povalí se jako voda soud, a spravedlnost jako potok silný“ (Amos 5:17–24).

Boží poselství je jasné: Dokud uprostřed nás nezačne proudit jeho spravedlnost, očisťující srdce, nebudeme schopni mu poskytnout pravou oběť uctívání. Chvály, které vycházejí ze srdce plného chtíče a chamtivosti, jsou v jeho uších jen hlukem.

Mezi všemi těmito prorockými varováními přináší Amos slovo naděje: „Hleďte dobrého a ne zlého, abyste živi byli, a bude tak Hospodin Bůh zástup s vámi, jakž pravíte. Mějte v nenávisti zlé, a milujte dobré, a ustanovte v bráně soud; snad Hospodin Bůh zástup milost učiní ostatkům Jozefovým“ (5:14–15).

Naléhavě tě vybízím, abys věnoval pozornost Amosovému poselství. Hledej Pána celým svým srdcem. Dovol, abys byl souzen jeho Slovem. Vyznej a vzdej se svého hříchu. Potom ti Bůh požehná rozlišením. Budeš vědět, zda uctíváš u oltáře v Bethel. A budeš schopen ho uctívat v Duchu a v pravdě.

Copyright/Omezení šíření: Tento datový soubor/tato publikace je výhradním vlastnictvím World Challenge, Inc. Může být tištěn/a v plném znění pro osobní potřeby, pro šíření v rámci rodiny nebo mezi přáteli. Text nesmí být žádným způsobem měněn ani upravován a všechny kopie musí obsahovat toto prohlášení o copyrightu. Materiál nesmí být veřejně elektronicky přenášen ani zpřístupněn prostřednictvím FTP či webových stránek s výjimkou worldchallenge.org, davidwilkerson.org nebo tsculpitseries.org.